

učit/naučit

unterrichten, lehren, beibringen

U všech tří sloves jde o to, že někdo někoho něčemu učí. Žádné z nich tedy neznamená *učit se*. V případě *unterrichten* je tím, kdo učí, skutečně pedagog, v případě *lehren* a *beibringen* to může být kdokoli.

unterrichten jemanden/etwas (in etwas)

vyučovat někoho něčemu zpravidla ve škole;
na rozdíl od *lehren*, které se používá častěji o vysokých školách, se *unterrichten* užívá spíše v případě ostatních stupňů škol

Er unterrichtet an unserer Schule (in) Englisch und Mathematik. – Učí na naší škole angličtinu a matematiku.

lehren jemanden etwas

a) učit ve stejném použití jako *beibringen*, tj. naučit někoho něčemu, aniž by přitom musel probíhat proces výuky;
tím, kdo učí, může být na rozdíl od *unterrichten* a *beibringen* také neživotný činitel, zpravidla abstraktum (život, nouze apod.)

Wer hat dich das gelehrt? – Kdo tě to naučil?

Ich werde euch Gehorsam lehren. – Naučím vás poslušnosti!

Das Leben hat ihn Geduld gelehrt. – Život ho naučil trpělivosti.

b) vyučovat ve stejném použití jako *unterrichten*, předmět však nelze připojit předložkou *in*

Er lehrt an unserem Institut Englisch. – Učí na našem institutu angličtinu.

beibringen jemandem etwas

naučit někoho něčemu ve stejném použití jako *lehren a*), kdy jde často i o nějakou negativní „dovednost“;

jemandem das Lesen/Schwimmen/Tanzen/Rauchen/Faulenzen beibringen – naučit někoho číst/plavat/tančit/kouřit/lenošit

1. Manželství ji mnohem naučilo.
2. Mnoho let učila latinu.
3. Nenaučil ji ničemu dobrému.
4. Naučil mě být přesný.
5. Naučil mě zacházet s tím nářadím.
6. Čím je? Učí němčinu.
7. Naučila ho disciplíně.